

»A SZILÁRD BÉKÉÉRT
ÉS NÉPI DEMOKRÁCIÁÉRT«

A kommunista pártok Tájékoztató Irodájának közlönye, Beograd

»A világ demokratikus erői, mindenekelőtt az európai népek megmozdultak nemzeti függetlenségükért és a dolgozók érdekeinek védelmére az amerikai imperializmus ragadozó mohósága ellen« — írja vezércikkében a Szilárd békéért és népi demokráciáért ideai első száma. A közlöny első számától kezdve a nemzeti függetlenség legkövetkezetesebb harcosait — a kommunista pártokat segíti, hogy egységes, hatalmas táborba tömörítsék népeiket és ezt a tábori az imperialisták elleni harcban a dolgozók létérdekének egységével szilárdítsák. Ismerteti tapasztalataikat és ezzel nagy mértékben hozzájárul a világ különböző pontjain, a háború után, nemzeti közti helyzeti bonyolult körülményei között folytatott szabadságharcok összeegyeztetéséhez, Bírálatai és útmutatása sikeresebbé teszik a harcot.

A lap céljaul tűzte ki, hogy mint a Tájékoztató Iroda sajtószerve előmozdítsa a marxizmus-leninizmus kérdéseinek taglalását és az elméleti tételek gyakorlati alkalmazását az egyes országok adott viszonyaiban. Továbbá rá akar világítani a kommunista pártok munkásságára a nép demokratikus és hazaszerető erőinek tömörítésén az új háború veszélye elleni harcban és a demokratikus erők elért sikereire.

Már az eddig megjelent számok tartalma is mutatja, hogy a közlöny céltudatosan végzi feladatát. Mindezenekelőtt megismertett bennünket a lengyelországi értekezlet teljes anyagával — amelynek magyaryelvű megjelentetését várjuk. Vezércikkkel politikai értékelést és távlatot adnak a nemzetközi helyzetről. Közli a kommunista pártok állásfoglalását országaik döntő kérdéseiben. Tudósít a demokratikus erők harcáról és

cikkeket ad az időszerű politikai eseményekről.

Számunkra különösen fontos Kardely Edvárd, Gyilász Milován és Révai József beszámolója a lengyelországi értekezleten, Rákosi Mátyás beszéde az MKP III. értekezletén és Berei Andor ismertetése a magyar demokrácia gazdasági megerősödéséről.

Kardely Edvárd beszámolójában a KPJ hősi útját mutatja be 1941 áprilisától napjainkig.

»Jugoszlávia Kommunista Pártjának utja a Jugoszlávia ellen intézett fasiszta támadástól napjainkig a Jugoszlávia népeinek függetlenségéért, a népuralomért, az ország gazdasági újjépítéséért, és szocialista felépítéséért folytatott harcban elért jelentős sikerek és győzelmek dicsőséges utja. Ezek az eredmények nem véletlenek és nem magyarázhatók meg csakis a tárgyilagos viszonyokat, amelyek közepette harcolt Jugoszlávia Kommunista Pártja. A sikerek pártunk világos politikai vonalának és az ezen vonal szilárd végrehajtásának, valamint a tárgyilagos adottságok által nyújtott összes lehetőségek helyes kihasználásának eredményei. Csakis olyan párt vihathott ki ilyen nagy győzelmeket a tulerőben lévő ellenség fölött, amely megacélozódott a nép ellenségei ellen folytatott sokéves harcban és amely párt ebben a küzdelemben viszonylagosan magas világnézeti színvonalat ért el. Éppen ez tette lehetővé a párt számára, hogy helyesen használjon fel minden a tárgyilagos viszonyok által adott lehetőséget és eszközöket az ellenség és a néprőlök megsemmisítésére.«

Ez az út ma már bevonult a történelembe. Jugoszlávia népeinek felszabadító harca új tapasztalatokkal gazdagította és tovább fejlesztette a marxizmus-leninizmust. Továbbfejlesztette azt az imperializmus jelenkori szakaszában, amikor az imperialisták ellen a nemzeti függetlenségért folytatott harc párosul a társadalmi felszabadulásért vívott

küzdelenemmel és azzal elválaszthatatlan egészet alkot. Ebben a szakaszban nem beszélhetünk nemzeti szabadságról, ha az nem fonódik egybe az elnyomatás és kiszákmányolás minden fajtájának felszámolásával és az imperializmus elleni harcokkal, vagyis a népi demokratikus állam megteremtésére irányuló küzdelemmel.

»Az új, népi demokrácia — mondja Kárdey Edeárd — ott kezdődik, amikor a munkásosztály a többi dolgozó tömegekkel szövetezve birtokba veszi az államhatalom alapvető részeit és erre támaszkodva biztosítja a nép demokratikus uralmának szilárdságát, megakadályozva az imperialista reakciót, hogy különböző mésterkedésekkel, államcsinnel és erőszakkal kiragadjon a nép kezéből felszabadító harcának demokratikus vívmányait.«

Csak így biztosítható az igazi, népi demokrácia és a nemzeti függetlenség.

A kommunista pártok nyilatkozata kötelezi az egyes pártokat, hogy kezükbe vegyék, országaik szuverenitása és nemzeti függetlenségének zászlóját és álljanak élére »mindazon erőknél, amelyek készek védeni a nemzeti függetlenség és becsület ügyét«, hogy így meghiúsítsák a sűlét erők törekvéseit. Az utolsó évek eseményei meggyanítottak arra, hogy egyrészt a nemzeti függetlenség összeegyeztethetetlen az imperializmussal, másrészt a nemzetközi gazdasági, politikai és társadalmi fejlődés jelen szakaszában a nemzeti függetlenség jelszava megmozdítja a legszegényebb tömegeket az emberiség legnagyobb ellensége — az imperializmus elleni harcra. Ez a felismerés vezette a KPJ-t — Tóto marsallt a felszabadító háborúban és vezetői ma is hazánk öntudatos békepolitikájának következetes megvalósításában.

Gyilász Milován a szervezési munka kérdéseiről beszélt. Leszögezte, hogy a KPJ sikereit mindenképp ott annak köszönheti, mert megtisztította sorait a megalkuvóktól és árulóktól, és világnézetileg megacé-

lozva, szervezetileg megszilárdulva vette fel a küzdelemet és vezette a nép fegyveres harcát. A Párt megőrizve világnézeti tisztaságát és szervezetének szilárdságát, megerősödött vezetői a harcot hazánk gazdasági és politikai életének továbbfejlesztésére: a szocializmus útján.

A háború kezdetén mindössze 15 ezer tagja volt az illegális KPJ-nak (az ország lakosságának 1 ezreléke). A felszabadító háborúban ezek közül 12 ezer adta életét. Habár az új tagoknak is 80%-a elesett, 1945 elején 100 ezer tagot számlált a Párt. Ma kb. 4000 ezer fegyelmezett harcdzött katonája van Jugoszlávia Kommunista Pártjának.

A nehézségekről beszélve Gyilász Milován rámutatott a fiatal párttagok viszonylagosan alacsony világnézeti és politikai színvonalára és az ezzel kapcsolatos kérdésekre. Ezenkívül kiemelte országos viszonylatban az értelmiség; és magas szakkaderek hiányát. Ezt pótolni és utólélni az állandóan növekvő szükségleteket, hatalmas és nehéz munka.

»Nem várhatunk gyors eredményeket — hangzik a beszámoló — különösen, mert nagy vesztéseink voltak vezető káderekben és a legjobb és elméletileg legképzettebb káderek kénytelenek különböző állami és gazdasági természetű munkákat végezni.«

A Magyar Kommunista Párt tevékenységét Révai József ismertette a lengyelországi értekezleten.

A választások megszilárdították a magyar demokráciát és annak legkövetkezetesebb pártját a MKP-t az ország vezető pártjává tették. A szavazatok megoszlása a következő:

Az MKP-ra szavaztak	
parasztok	500.000
munkások	450.000
értelmiség és kispolgárság	160.000

Ez azt jelenti, hogy az MKP Magyarország legerősebb parasztpártja. A bányavidék 70—80%-ban, az ipari központok 65%-ban, Budapest 28%-ban szavazott az MKP jelöltjeire

A választás utánj fejlemények ismereteseek és azt mutatják, hogy a Magyar Kommunista Párt helyes uton halad és mint a népi demokrácia motorja helyes irányban vezeti az ország politikai és gazdasági életének fejlődését.

A fasiszta Pfeifer párt betiltása, az áruló Peyer szökése megsztította a léghkört. A hatalom a népé és egyre jobban népi jellegűvé válik.

Az MKP külpolitikai irányvonaláról szölv a beszámoló többek között kiemeli a jóviszonyt Jugoszlávia és Románia felé.

»A magyar nép tudja, hogy a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság szabadságot adott a magyar kisebbségnek és lehetővé tette nemzeti kulturája szabad fejlesztését. Ugyanezen okokból a magyar reakciónak nehéz románellenes hangulatot teremteni, mert Erdélyben a magyaroknak megvan minden joguk».

Révai hangoztatja, hogy a magyar kommunisták elítélik a magyarok jogfosztottságát Szlovákiában és kifejezi reményét, hogy ez az állapot nem tart soká. A demokrácia főfeladata: harc a saját reakció megsemmisítésére és egy olyan Magyarország megteremtésére, amely szomszédával igaz baráti viszonyban él.

Eerei Ander cikke a magyar demokrácia megszilárdulásáról kiegészíti Révai József beszámolóját. A cikket a HFD közölte.

Rákosi Mátyás nagyjelentőségű beszédét napisajtónk kömerbőben ismertette. A magyar demokrácia jelen fejlődési szakaszáról, politikájáról és feladatáról kapunk átfogó elemzést. A demokrácia erősödése megváltoztatta az ország nemzetközi helyzetét. »Történelmünk folyamán először nyílik reális lehetőség arra, hogy szilárd barátságot építsünk ki a szomszéd népekkel és kölcsönösen segítsük egymást a háború utánj újjáépítésben és a béke megőrzésében.« Gazdasági téren a legfontosabb feladat az elért eredmények

megszilárdítása. Ennek leghatékonyabb eszköze a munkafegyelen és a munka termelékenységének emelése és erősítése. A munkásegység volt és marad a magyar demokrácia alapja. »Nézetünk szerint az egységes munkásosztály érdekeit legjobban az egységes munkáspárt szolgálja. A történelmi tapasztalat is ezt az utat ajánlja. Ezért kötelességünk gondosan óvni és ápolni az egyesülést előmozdító tényezőket.« A reakció elleni harc minden téren a legerősebb eszközöket követeli. A Magyar Kommunista Párt minden tagja teljes erejével dolgozva tovább halad az eddigi úton és harcol 1948 eszméjének megvalósításáért, amelyekért Kossuth, Petöfi és Tancsics harcoltak — a szabad, független, erős és haladó népköztársaságért.

Csak néhány írást emlitettünk és ismertettünk. Ugy hisszük már ez is mutatja a lap szerepét és eszközeit, amellyel, elősegíti a Tájékoztató iroda célkitűzéseinek megvalósítását.

Tanít és figyelmeztet. A szilárd békéért és népi demokráciáért. Az amerikai imperiafisták féktelen mchósága vezeti az imperiafista és demokráciaellenes tábor ténykedését. Európa megszégítésének tervével és kommunistá ellenes jelszavakkal lépnek legigázó szándékaikat. Ez a szándék az USA hivatalos állami programjává vált. »Gazdasági Együttműködési Hivatal«-t akarnak felállítani. Ez a hivatal lenne hivatalos megvalósítási az amerikai célkitűzéseket Európában. Mellette állna az USA különleges európai képviselője nagykövet rangban. A hivatal és a nagykövet a segélyszervezés alapján beleszóllhat a segélytkapott államok minden ügyébe: a közgazdaságba és politikába egyaránt. Ily módon a hivatal és a nagykövet az USA európai gyarmatainak miniszteriuma lenne volttkáp, azaz a segélyt elfogadó országok amerikai gyámja.

Habár az amerikai politika sérti az angol és francia nép alapvető érdekeit, a két állam uralkodó körei el-